

Dosarul nr.3ra-96/22
2-20044774-01-3ra-08022022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: T. Avasiloaie)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, Gr. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „ECLOZ SERVICE”,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „ECLOZ SERVICE” împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Consiliul Concurenței, casată hotărârea din data de 05 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și emisă o nouă decizie,

c o n s t a t ă :

La data de 14 aprilie 2020 Societatea cu Răspundere Limitată „ECLOZ SERVICE” (în continuare- SRL „ECLOZ SERVICE”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea actului administrativ (f.d.3-7).

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta SRL „ECLOZ SERVICE” a indicat că, la data de 13 martie 2018, prin contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale nr. 2107, autentificat notarial, a achiziționat 35% din capitalul social al SRL „ANINA”, la prețul de 200000 USD, echivalent cu 3293620 de lei, conform cursului oficial al BNM la ziua semnării contractului respectiv. Prin urmare, partea socială a SRL „ECLOZ SERVICE” din cadrul SRL „ANINA” a devenit 51%, ținând cont de faptul că anterior tranzacției respective reclamanta SRL „ECLOZ SERVICE” deținea 16% din capitalul social al SRL „ANINA”.

Reclamanta a invocat că la data de 06 aprilie 2020 a recepționat decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DCE-11/19-12 din 17 martie 2020. Conform deciziei

menționate, operațiunea de concentrare economică realizată de SRL „ECLOZ SERVICE” a fost declarată compatibilă cu mediul concurențial, a fost constatată încălcarea prevederilor art.20 alin.(1) și art.22 alin. (1) din Legea concurenței nr.183 din 11 iulie 2020 și s-a decis aplicarea unei amenzi în mărime de 74403,56 de lei SRL „ECLOZ SERVICE”.

Reclamanta a menționat că, prin achiziționarea de către SRL „ECLOZ SERVICE” a 35% din capitalul social al SRL „ANINA”, s-a realizat o operațiune de concentrare economică în sensul art.20 alin. (2) lit. b) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012. Însă, nu este de acord cu concluzia Consiliului Concurenței precum că SRL „ECLOZ SERVICE” avea obligația de a notifica operațiunea de concentrare economică, până la punerea în aplicare a acesteia, pentru stabilirea compatibilității cu mediul concurențial. Or, din raționamentul art. 20 alin. (1) al Legii concurenței nr.183 din data de 11 iulie 2012, nu toate concentrările economice trebuie să fie notificate, ci doar acelea care cad sub incidența art.22 alin. (1) din această Lege.

Reclamanta SRL „ECLOZ SERVICE” a indicat că este neîntemeiată concluzia Consiliului Concurenței precum că, cifra totală de afaceri a părților implicate în operațiunea de concentrare economică reprezintă 37312551 de lei. Deoarece în conformitate cu norma legală generală prevăzută de art. 4 al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, cifră totală de afaceri reprezintă valoarea totală a vânzărilor de produse realizată de o întreprindere în cursul perioadei de gestiune.

Reclamanta a subliniat faptul că în raportul privind situația financiară a SRL „ECLOZ SERVICE” S.R.L. pentru anul 2018, partea socială a acesteia deținută la SRL „ANINA”, este reflectată la compartimentul elementelor activelor și anume ”Investiții financiare pe termen lung în părți afiliate”.

Reclamanta SRL „ECLOZ SERVICE” a menționat că în speță, la calcularea cifrei totale de afaceri, Consiliul Concurenței a aplicat prevederile art.24 alin. (1) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, care este o normă generală, aplicabilă tuturor formelor de concentrare economică, deși urma a fi aplicată norma derogatorie, art. 24 alin. (3) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, deoarece concentrarea economică a avut loc prin procurarea de către SRL „ECLOZ SERVICE” a elementelor de activ și anume a părții sociale în mărime de 35% din capitalul social al SRL „ANINA”.

Reclamanta a relatat că, aplicând la caz prevederile art. 24 alin. (3) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, cifra totală de afaceri în cazul vizat este asimilată sumei aferente activelor ce constituie obiectul operațiunii și anume 3293620 de lei. Respectiv, concentrarea economică vizată nu cade sub incidența art. 22 alin. (1) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 și nu trebuia să fie notificată înainte de realizare Consiliului Concurenței și nici nu poate fi considerată drept o încălcare a normelor materiale a legislației concurențiale în sensul art.71 lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

Totodată, reclamanta a subliniat faptul că, aplicând prevederile art. 24 alin. (1) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, Consiliul Concurenței a omis să deducă din cifra totală de afaceri calculată, valoarea vânzărilor de produse intervenite între

întreprinderile implicate, în conformitate cu prevederile art.24 alin. (5) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art.209, art.211, art.214 alin. (1) ale Codului administrativ, art. 4, art.20 alin. (2) lit. b), art.22 alin.(1), art.24 alin. (3) și art. 47 ale Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

Prin urmare, reclamanta SRL „ECLOZ SERVICE” a solicitat admiterea acțiunii și anularea integrală a deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DCE-11/19-12 din data de 17 martie 2020 (f.d.7).

Prin hotărârea din 05 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SRL „ECLOZ SERVICE” împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DCE-11/19-12 din 17 martie 2020. S-a anulat decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DCE-11/19-12 din 17 martie 2020 (f.d.100-105).

La data de 17 noiembrie 2020, Consiliul Concurenței a contestat cu apel hotărârea din 05 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.96-97).

Hotărârea motivată din 05 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată Consiliului Concurenței la data de 29 ianuarie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție DS8000980915AS (f.d.107).

La data de 25 februarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Consiliul Concurenței a depus motivarea apelului (f.d.116-129).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul Consiliului Concurenței.

Prin decizia din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul depus de Consiliul Concurenței. S-a casat integral hotărârea din 05 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o nouă decizie, prin care s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de SRL „ECLOZ SERVICE” împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea deciziei nr. DCE-11/19-12 din 17 martie 2020 (f.d.180-186).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a indicat că analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, consideră că soluția dată de către prima instanță, este una greșită. Astfel, obiectul controlului judecătoresc în prezenta speță, constituie actul administrativ individual defavorabil, decizia emisă de Consiliul Concurenței la data de 17 martie 2020 în privința SRL „ECLOZ SERVICE”, prin care întreprinderea a fost sancționată pentru încălcarea prevederilor art. 20 alin. (1) și art. 22 alin. (1) din Legea concurenței nr. 183 din data de 11 iulie 2012.

Instanța de apel a constatat că prin achiziționarea de către SRL „ECLOZ SERVICE” a 35% din capitalul social al SRL „ANINA”, s-a realizat o operațiune de concentrare economică în sensul art.20 alin. (2) lit. b) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

Raportând cadrul legal citat la circumstanțele speței, Curtea de Apel Chișinău a conchis că instanța de fond a ajuns la o concluzie greșită despre necesitatea anulării deciziei Consiliului Concurenței nr. DCE-11/19-12 din 17 martie 2020. Instanța de apel a menționat că, instanța de fond în susținerea soluției, eronat a invocat că pentru

evaluarea cifrei totale de afaceri în cazul preluării controlului de către SRL „ECLOZ SERVICE” asupra SRL „ANINA”, urmează a fi aplicată norma derogatorie, art. 24 alin. (3) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, din considerentul că concentrarea economică a avut loc prin procurarea de către SRL „ECLOZ SERVICE” a elementelor de activ și anume a părții sociale în mărime de 35% din capitalul social al SRL „ANINA”.

Instanța de apel a constatat că instanța de fond a aplicat eronat normele de drept material ale Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 și ale Codului fiscal. Astfel, instanța de apel a apreciat critic argumentul reclamantei, reținut în hotărâre de instanța de fond, precum că pentru evaluarea cifrei totale de afaceri în cazul preluării controlului de către SRL „ECLOZ SERVICE” asupra SRL „ANINA”, urma a fi aplicată norma derogatorie de la art. 24 alin. (3) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, din considerentul că, concentrarea economică a avut loc prin procurarea de către SRL „ECLOZ SERVICE” a elementelor de activ și anume a părții sociale în mărime de 35% din capitalul social al SRL „ANINA”, dar nu preluarea activelor întreprinderii cum ar fi: spații comerciale, utilaje de producție sau alte imobile sau bunuri ce pot genera cifra de afaceri.

Instanța de apel a indicat că, dimensiunile capitalului social nu au nici o relevanță economică și nu indică mărimea afacerii, întrucât nu generează independent o cifră de afaceri, un venit.

Instanța de apel a invocat că, potrivit pct. 29 și 30 din Regulamentul privind concentrările economice, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr.17 din 30 august 2013, pragurile sunt prevăzute pentru a determina dacă respectiva concentrare economică este supusă controlului Consiliului Concurenței și nu pentru a evalua poziția pe piață a părților la concentrarea economică sau impactul operațiunii. Astfel, acestea includ cifrele de afaceri realizate și prin urmare, toate resursele mobilizate, în toate domeniile de activitate ale părților și nu doar în cele care sunt direct implicate în concentrarea economică.

În cadrul examinării cauzei instanța de apel a stabilit că, cifra totală de afaceri realizată cumulativ de întreprinderile implicate în operațiunile de concentrare, și anume SRL „ECLOZ SERVICE” și SRL „ANINA”, înregistrată în anul anterior operațiunii, depășește 25000000lei. Or, cifra de afaceri al SRL „ECLOZ SERVICE” pentru anul 2017 constituia 21695193 de lei, iar SRL „ANINA” a avut cifra de afaceri în mărime de 14372446 de lei, iar, cifra totală de afaceri a părților implicate în operațiunea de concentrare economică constituie 37312551lei. Respectiv, operațiunea urma să fie supusă evaluării și trebuia să fie notificată de către SRL „ECLOZ SERVICE”, Consiliului Concurenței, înainte de punerea acesteia în aplicare, în vederea stabilirii compatibilității concentrării economice cu mediul concurențial.

Instanța de apel a relevat că, soluția la care a ajuns instanța de fond în hotărârea contestată, precum că cifra totală de afaceri este asimilată sumei aferente activelor ce constituie obiectul operațiunii și anume sumei de 200000 USD, echivalentă cu 3293620 de lei, este neîntemeiată, fiind în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că Consiliul Concurenței corect a concluzionat despre necesitatea aplicării sancțiunii sub formă de amendă în privința

întreprinderii SRL „ECLOZ SERVICE”, iar mărimea amenzii stabilite de Consiliul Concurenței este în concordanță cu art. 72 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

La data de 23 noiembrie 2021 SRL „ECLOZ SERVICE” a depus recurs împotriva deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii de anulare integrală a deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DCE-11/19-12 din 17 martie 2020 (f.d.187, 196-203).

În motivarea recursului, recurenta SRL „ECLOZ SERVICE” suplimentar celor indicate în cererea de chemare în judecată a menționat că, la caz urma a fi aplicată norma legală derogatorie prevăzută de art. 24 alin. (3) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012. Or, conform art. 5 alin. (4) al Legii cu privire la actele normative nr. 100 din data de 22 decembrie 2017, normele juridice derogatorii sînt diferite în raport cu reglementarea-cadru în materie și sînt aplicabile unei situații determinate. Iar, în caz de divergență între o normă generală sau specială și o normă derogatorie, care se conțin în actele normative de același nivel, se aplică norma derogatorie.

Recurenta a invocat că, la calcularea cifrei totale de afaceri, Consiliul Concurenței eronat a aplicat prevederile art.24 alin. (1) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, care este o normă specială, aplicabilă tuturor formelor de concentrare economică. Or, în speță, Consiliul Concurenței pentru evaluarea cifrei totale de afaceri în cazul preluării controlului de către SRL „ECLOZ SERVICE” asupra SRL „ANINA”, urma a fi aplicată norma derogatorie, art.24 alin. (3) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, deoarece concentrarea economică a avut loc prin procurarea de către SRL „ECLOZ SERVICE” a elementelor de activ și anume a părții sociale în mărime de 35% din capitalul social al SRL „ANINA”.

Prin urmare, recurenta SRL „ECLOZ SERVICE” a relatat că instanța de fond a examinat în mod corect toate circumstanțele cauzei, a apreciat în mod obiectiv probele anexate la materialele dosarului, a dat o interpretare justă normelor legale aferente speței, ceea ce a dus în final la expunerea unei soluții echitabile, argumentate și motivate asupra fondului cauzei.

Recurenta a specificat că Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 și Regulamentul privind concentrările economice, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr.17 din 30 august 2013, utilizează noțiunea de element de activ, fără a da o definiție, fără a exemplifica și fără a da o listă exhaustivă a elementelor de activ și totodată ținând cont de faptul că principala sarcină a legislației concurențiale este de a reglementa activitatea economică a antreprenorilor în vederea asigurării pe piața Republicii Moldova a unui climat de concurență loială, fără practici anticoncurențiale, în vederea interpretării juste a noțiunii date aceasta urmează a fi examinată în coraborare cu un șir de prevederi legale din domeniul financiar.

Recurenta SRL „ECLOZ SERVICE” a invocat că, având în vedere caracterul pur economic al relațiilor juridice apărute de către legislația concurențială, nu se poate face abstracție de sensul noțiunilor de „activ” și „pasiv”, reglementat de legislația care reglementează activitatea economică a societăților, precum Codul civil, Codul fiscal, legislația contabilă etc.

Recurenta a relatat că, instanța de apel nu diferențiază valoarea nominală a părții sociale, indicată în extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice, de valoarea de piață a părții sociale, care reprezintă prețul concret al părții sociale indicat în contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale. Mai mult, în speță nu este relevantă mărirea capitalului social al SRL „ECLOZ SERVICE”, deoarece concentrarea economică a avut loc prin preluarea elementului de activ, 35% din capitalul social al SRL „ANINA”.

Recurenta SRL „ECLOZ SERVICE” a menționat că, valoarea nominală a capitalului social al SRL „ANINA”, indicată în extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice este de 17518447 lei. Prin urmare, valoarea nominală al părții sociale procurate de către SRL „ECLOZ SERVICE” de la SRL „ANINA”, în mărime de 35%, a constituit 6131453,45 lei. Iar, în conformitate cu contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale nr. 2107 din 13 martie 2018, prețul de piață la care a fost procurată partea socială vizată a constituit 200000 USD, echivalentă cu 3293620 de lei, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la ziua semnării contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale.

Recurenta a invocat că, prima instanță corect a calificat partea socială în mărime de 35% din capitalul social, ca fiind element de activ, conform prevederilor art. 39 alin. (1) lit. a) și art.42 alin.(1) lit. a) a Codului fiscal. Mai mult, în raportul privind situația financiară a SRL „ECLOZ SERVICE” pentru anul 2018, partea socială deținută în cadrul SRL „ANINA” este reflectată la compartimentul elementelor activelor și anume, este indicată în compartimentul investițiilor financiare pe termen lung în părți afiliate.

Recurenta a menționat că prin scrisoarea Ministerului Finanțelor nr. 13-08/149 din 07 mai 2020 și scrisoarea Serviciului Fiscal de Stat nr. 26-12/2-08/1092/9721 din data de 24 aprilie 2020, se confirmă că partea socială reprezintă element de activ.

De asemenea, recurenta a indicat că argumentul instanței de apel precum că modalitatea de preluare a controlului poate avea loc fie prin achiziționarea de valori mobiliare sau alternativ, prin preluarea de active, contravine prevederilor art.20 alin.(2) lit. b) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 și pct. 16 al Regulamentului privind concentrările economice, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr.17 din 30 august 2013.

Recurenta a notat că, achiziționarea părții sociale sau a altor active reprezintă una din cele două forme de preluare a controlului și nicidecum nu reprezintă două forme separate de preluare a controlului, după cum afirmă Consiliul Concurenței.

Recurenta a specificat că, instanța de apel eronat a stabilit că preluarea activelor întreprinderii nu include preluarea părților sociale, iar noțiunea de active se limitează doar la: spații comerciale, utilaje de producție sau alte imobile sau bunuri ce pot genera cifra de afaceri. Or, prin noțiunea de active ale întreprinderii, se înțeleg toate bunurile materiale și nemateriale ale întreprinderii, capabile de a genera venit, inclusiv și partea socială deținută de întreprinderea respectivă în alte societăți comerciale.

Recurenta a invocat că, trebuie de diferențiat capitalul social propriu al societăți, de partea socială deținută în alte societăți comerciale, deoarece capitalul social propriu al societății reprezintă pasivul societății respective, care nu generează careva venituri, în schimb partea socială deținută de către aceasta în alte societăți comerciale reprezintă activ, ce poate și trebuie să genereze venituri.

Recurenta SRL „ECLOZ SERVICE” a menționat că, prima instanță corect a stabilit că pentru evaluarea cifrei totale de afaceri în cazul preluării controlului de către recurentă asupra SRL „ANINA”, urmează a fi aplicată norma derogatorie, prevăzută la art. 24 alin. (3) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, deoarece concentrarea economică a avut loc prin procurarea de către SRL „ECLOZ SERVICE” a elementelor de activ și anume a părții sociale în mărime de 35% din capitalul social al SRL „ANINA”.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 09 noiembrie 2021, însă la actele cauzei lipsesc date privind notificarea dispozitivului deciziei recurate SRL „ECLOZ SERVICE”.

La 23 noiembrie 2021 recurenta SRL „ECLOZ SERVICE” a depus recurs împotriva deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.187).

Decizia motivată din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentei SRL „ECLOZ SERVICE” la data de 13 ianuarie 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție nr.DS8005943185AS, anexat la actele cauzei (f.d. 192).

La 10 februarie 2022 SRL „ECLOZ SERVICE” a depus motivarea recursului (f.d.196-203).

Astfel, recursul depus de către SRL „ECLOZ SERVICE” este în termen.

La data de 28 februarie 2022, în adresa Consiliului Concurenței, a fost expediată copia recursului depus de SRL „ECLOZ SERVICE”, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.213-214).

La data de 04 martie 2022, prin intermediul poștei electronice, Consiliul Concurenței a depus referință la recursul SRL „ECLOZ SERVICE”, prin care a solicitat declararea inadmisibilității recursului sau alternativ respingerea cererii de recurs.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de SRL „ECLOZ SERVICE”, în raport cu actele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de SRL „ECLOZ SERVICE”.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „ECLOZ SERVICE” se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan